

ת"פ 31418/08/18 - מדינת ישראל נגד י"א - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

26 יולי 2020

ת"פ 31418-08-18 ישראל נ' א'

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמית חומרי - נוכח

נגד

י"א - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד מאיר לחן (בשם עו"ד אסף שלם) - נוכח

המאשימה

הנאשם

מזר דין

א. רקע עובדתי

1. על פי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, הגברת ש"א הינה אשתו של הנאשם; מר י"א (להלן: "י"א") הינו אחיה של ש"א וגיסו של הנאשם; הגברת ר"א (להלן: "ר"א") הינה אשתו של י"א; וכל אלו מתגוררים תחת קורת גג אחת בעיר שדרות.
2. על פי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 12.08.2018 בסמוך לשעה 15:29, פגש השוטר זאב כהן רחמים (להלן: "השוטר זאב") בנאשם כאשר הוא הולך ברחוב הנחלים בן יהודה בעיר שדרות, עצר את ניידת המשטרה בה נהג בסמוך לנאשם, ודרש בשלומו.
3. מיד ובסמוך לכך, פתח הנאשם את דלת הניידת, ונכנס לתוכה תוך שהוא אומר לשוטר זאב כי הוא מחפש אותו מזה תקופה ממושכת, וכי הוא רוצה שהשוטר זאב יסע למקום כלשהו על מנת שיוכלו לשבת ולדבר.
4. מיד ובסמוך לכך, משהסביר השוטר זאב לנאשם כי הוא מאיים ברצח בפני איש משטרה, או אז, איים עליו הנאשם בפגיעה בי"א ור"א בכך שאמר לו כי: **"הוא לא דופק חשבון וכי מה יעשו יעצרו אותו יום ואז הוא ישתחרר ויחזור הביתה ישתה 4 בירות וילך לרצוח את י"א ואשתו"**.
5. בהמשך למתואר לעיל, ולאחר שהנאשם עוכב בתחנת המשטרה, המשיך הנאשם וסיפר לשוטר זאב כי הוא הולך **"לתקוע לי"א את הזין שלו בפה ולזיין את אשתו של י"א וכי אין לו בעיה לשבת 25 שנה בבית הסוהר רק שהוא ידע שמי שקיללה את הבנות שלו שוכבת בבית קברות"**.
6. בהמשך לכך, איים הנאשם בפני השוטר זאב בפגיעה בי"א ואשתו ר"א בכך שאמר לו: **"אז אני אומר לך יהיה רצח אני רוצח אותה בבית...אם אני מגיע לבית ואני הולך לבית אני רוצח אותה..."**. **"שהוא יצא אני יזיין את שניהם למטה עם סכין...בתחת...15 שנה אני ישב...אני אצא הילדים שלי יגדלו אבל אני יזיין אותם בתחת"**.
7. מיד ובסמוך לכך, סיפר הנאשם לשוטר זאב כי הוא דיבר עם אחים של ר"א שאמרו לו שישמור על הגב שלו, ואז איים הנאשם בפני השוטר זאב בפגיעה באחים של ר"א בכך שאמר לו: **"אמרתי להם אתם גברים...אל דבר איתי בטלפון אתה גבר תבוא...תבוא תבוא לפה...סכינים...אולרים אחו שרמוטה...אני קושר את הסכין...יוצא עליהם"**. **"מדף...מדף...סכין מעץ של גמל...אני קושר אותו פה...סכין אולר...אחד כזה מת"**.
8. בהמשך למתואר לעיל, המשיך הנאשם לאיים בפני השוטר זאב על י"א ואשתו ר"א בכך שאמר: **"אני ישב 25 שנה אני יאכל מלפפון הילדים שלי יגדלו יש להם אבא לא יבואו לביקורים...בסופו של דבר אני יצא...הרגתי אותך...עד...תקשיב אני לא סתם אומר לך..."**. **"עד הילדים שלי...אני אומר לך את האמת אני ירצח אותה...אם לא תעיפו אותה מהבית אני אומר לך את האמת לא שאני ירצח אותה אני אקח סכין**

עמוד 1

מהמטבח ואני ארצח אותה ואני יעמוד מול שופט ואני יעצר".

9. עוד נטען, כי בהמשך למתואר, המשיך הנאשם לאיים בפני השופט זאב על י"א ואשתו ר"א, בכך שאמר לו: "אני לוקח סכין...אתה יודע איפה אני מביא לה אותה...בלי דיבורים בלי ויכוחים בלי כלום...אני יכול שתי דברים לעשות...אחד כזה לשבור לה המפרקת...אחד כזה אבל אני יעשה את הדבר השני". "אני אקבור את אבא שלך...אבא שלך גם ככה מת...תבואי להרים יד כשאני עם הילדה שלי בידיים...את תרימי עליי ידיים אני אקבור אותך חיה...לא רוצים אותה...לא רוצים אותה בבית". "אני מפה הולך לשתות בירות שאני ילך לבית...אם היא תרים ראש ותגיד מילה לא במקום לילדים שלי אני יורד למטה ואני הורג אותה...אני הורג אותה...תעשה עם זה מה שאתה רוצה...אני לוקח סכין מהמטבח ואני רוצח אותה...רוצח אותה". "אני יעיף אותה...אתה יודע איך...אתה יודע איך אני יעיף אותה...23:00 בלילה... אל תגיד לא אמרתי לך...אני מבטיח לך אם היא תבוא על אשתי ותרים את הראש שלה על הילדים שלי שרוצים לישון היא תפריע לילדים לישון אני רוצח אותה...מול שופט אני יבוא ויגיד כן אני ארצח אותה...היא רעה אני יודע מה אני אומר לך...היא הרימה ידיים על אשתי ואשתי הייתה צריכה לצאת מהבית".
10. בהמשך לכך, ובתגובה לדברי השופט לנאשם לפיהם, אין צורך להתלהם אלא להיות חכם, המשיך הנאשם לאיים על י"א ור"א בכך שאמר לו: "אתה יודע איפה אני יהיה חכם...כשהיא תהיה על הרצפה...על הרצפה...היא וי"א ביחד על הרצפה...כשהוא יצא אני יזין את שניהם". "כאילו אתה יודע מה קרה לי...כאילו אלוהים לקח לי את הנשמה והעלה אותי לגן עדן...אומר לי זכית...איפה...איפה אני אראה אותו ואותה על הרצפה...בא לי לדרוך עליהם על הרצפה ככה...שמה אני יהיה רגוע...נשב נאכל מלפפון...25 שנה...ביקורים ביקורים יש...אני אשתחרר...יש לי בנות עשיתי את שלי...התחתנתי עשיתי...אבל היא...בקרבת מתה...אני אזיין אותה...את הלב שלך אני יוציא ואני אוכל את הלב שלך...אתה לא מכיר אותי...אני אפרק אותך אני אשבור אותך...אני רע אני רצח אני רוצח אותה...אני אולי עם הראש אומר די חלאס לא מתאים אבל בלב אני ארצח אותה". "אם היא יוצאת חיה מהבית היא הרוויחה" (כלל השגיאות נרשמו במקור, נ.ש.מ).
11. את מעשיו האמורים לעיל, עשה הנאשם עת הוא נתון תחת השפעת אלכוהול.
12. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
13. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, וכי כל צד יטען לעונש כראות עיניו, תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית הינה למאסר בפועל.
14. בעניינו של הנאשם התקבלו **מספר תסקירים**, שבסופם נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפולית והמליץ להשית על הנאשם ענישה בדמות מאסר מותנה וקנס. בגופם של התסקירים, עומד שירות המבחן, בין היתר, על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, ההיסטוריה העבריינית שלו, יחסו לעבירה ועל הניסיונות הטיפוליים שנעשו בעניינו, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתייחס בהמשך.
15. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, אשר התקבלה ביום 26.02.2020, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

16. המאשימה עמדה על חומרת המעשים שביצע הנאשם ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מכך ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשים ועד ל-7 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. כמו כן, המאשימה הפנתה לכך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, מחד גיסא, ומאידך גיסא, לעברו הפלילי המכביד בעבירות אלימות (ת/1), ולכך שהנאשם לא נרתם להליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. בשל כל אלו, סברה המאשימה כי אין מקום לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם משיקולי שיקום ועתרה להשית על הנאשם עונש מאסר

המצוי ברף הבינוני של המתחם שהוצג על ידה שיכול וירוצה בעבודות שירות, וענישה נלוות בדמות מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

17. ההגנה מנגד, הפנתה לנסיבות המקלות שבביצוע העבירה, ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם שראשיתו במאסר מותנה. לגופו של עניין מיקדה ההגנה את טיעוניה בהמלצת שירות המבחן; בכך שכיום הנאשם עובד ומפרנס את משפחתו וילדיו הקטנים; ובנזק שנגרם לנאשם ומשפחתו מההליך הפלילי מושא תיק זה. מכל האמור ביקשה ההגנה להיעתר להמלצתו העונשית של שירות המבחן ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד ובהתחייבות על מנת שלא לפגוע בסיכויי שיקומו של הנאשם.

18. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", שיתף כי הוא אב לשני ילדים ובקרוב עתיד להיוולד לו ילד נוסף, וכי פרנסת המשפחה וגידול ילדיו חשובים לו. בנוסף לאלו, הנאשם הביע חרטה על מעשיו וביטא רצון לחזור לדרך הישר על מנת שמעשים כגון אלו לא ישנו.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

19. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

20. **בעצם ביצוע עבירת האיומים**, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלווה נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניאו מביצוע פעולה אותה ביקש לבצע (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989); וכב' השופטת ד' ביניש (כתוארה אז) ברע"פ 2038/04 **שמואל לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96, 105 (2006)).

21. **בשים לב לנסיבות שנילו לביצוע העבירה**, כפי שיפורט להלן, ובייחוד לנוכח טיבם של האיומים, כמותם, ותוכנם כמו גם העובדה שהנאשם השמיע את שורת דברי האיום אל מול שוטר, סבורתני כי במקרה הנדון מצויה מידת הפגיעה בערכים המוגנים ברף שאיננו נמוך כל עיקר.

22. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש ליתן את הדעת למיהותו של המאיום ולטיבו ואופיו של הקשר בינו לבין המאיים. קרי, על בית המשפט לבחון אם האיומים הופנו, למשל, כלפי בעל תפקיד הנמנה עם רשות אכיפת החוק, כגון שוטר, סוהר, פקח, וכדומה; כלפי בן זוג או קרוב משפחה אחר; כלפי בעל תפקיד טיפולי שבא במגע עם המאיים, כגון עובד סוציאלי או קצין מבחן; כלפי מכר; או אדם שאינו מוכר כלל למאיים; וכיוצא באלה. כמו כן, יש לבחון את אופיו של מעשה האיום לגופו, ובכלל זה אם המדובר באיום מילולי גרידא; באיום בהתנהגות; באיום שבמסגרתו נעשה שימוש בנשק קר או בחפץ אחר כלשהו; וכדומה.

23. במקרה הנדון, בית המשפט רואה בחומרה את העובדה שהעבירה נעברה אל מול שוטר, מה שמצביע כי הוראות החוק לא היו נר לרגליו של הנאשם באותה עת. עם זאת ולקולה, מכתב האישום המתוקן עולה כי לנאשם ולשוטר הכרות מוקדמת, מה שמקשה במעט את חומרתה של נסיבה זו. מנגד, ולחומרה, הבאתי בחשבון כי רצף איומיו של הנאשם היו קונקרטיים, מוחשיים וציוריים, בתיבולה של שפה בוטה לפגיעה קונקרטית בחייהם של בני משפחתו - גיסו וגיסתו.

24. בנוסף, בית המשפט מביא בחשבון כי לא נראה כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק ממשי כלשהו, הנאשם לא מימש את איומיו ולא הפעיל אלימות ולא עשה שימוש בנשק קר או בחפץ כלשהו. דא עקא, אין לייחס לנסיבה זו משקל ניכר, שכן זו דרכן של עבירות האיומים, באשר אלו בדרך כלל אינן מסבות לנזק שנראה לעין, כך שחומרתן טמונה בעצם ביצוען דווקא ולא בהכרח בתוצאותיהן.

25. כמו כן, אל לנו לשכוח כי עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות כי הנאשם השמיע בפני השופט רצף של דברי איום, כך שנדמה כי העמדתו לדין בגין עבירת איומים אחת בלבד עושה עמו חסד במידה רבה. ואולם וכמכלול, צריכה התנהגות משוללת רסן זו, להישקל עובר לקביעת מתחם העונש ההולם שכן, יש לזכור כי מאז חקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העובדות שבו (ראו לעניין זה, רע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 594 (2006); רע"פ 2581/14 אסף יקותיאלי נ' מדינת ישראל, (12.02.2015); ע"פ 1997/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (29.08.2013)).
26. אשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירה, מכתב האישום המתוקן ומתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם ואשתו התגוררו באותה תקופה יחד עם גיסו וגיסתו תחת אותה קורת גג, וכי העבירה נעברה על ידי הנאשם כתוצאה מסכסוך שנתגלע בין רעייתו של הנאשם לגיסתו ובהיות הנאשם נתון תחת השפעת אלכוהול. ברי כי אין בכך להצדיק במאומה את התבטאויותיו המאיימות ושלוחות הרסן של הנאשם. מה עוד, ובכל הנוגע לצריכת האלכוהול, הגם שניתן היה לטעון כי יש לזקוף נסיבה זו דווקא לקולה, הרי שביני לבין עצמי אינני משוכנעת כי אכן המדובר בנסיבה מקלה, וייתכן שאף ההפך הוא הנכון (ראו והשוו, ע"פ 5092/06 פלוני נ' מדינת ישראל, (03.01.2007); וע"פ 3182/13 חיים פרץ נ' מדינת ישראל, (19.12.2013)). לצד האמור, יש לשקול לקולה את העובדה כי מעשיו של הנאשם בוצעו מתוך התפרצות זעם ומבלי שנלווה להם תכנון מוקדם משמעותי. אם כי, אין לתת לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות (גם המילוליות) בעידנא דריתחא, ומבלי שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן, ובפרט במקרה העומד לפניי, כאשר העבירה נעשתה על ידי הנאשם אל מול איש אכיפת החוק.
27. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, סקירת הפסיקה מלמדת כי **בדרך כלל**, מקום בו מדובר בנאשמים אשר הורשעו בעבירת איומים, נקבעו בעניינם מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם הוא מאסר מותנה (גם במקרים שבהם מושא האיום היו בני משפחה), ובמקרים החמורים יותר, נקבעו מתחמים שראשיתם במאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, וברף העליון עונשי מאסר ארוכים יותר, שבשים לב לאורכם אינם תמיד ניתנים לריצוי בעבודות שירות.
28. אשר לעונשים שהושתו בכל מקרה ומקרה, הרי שאלו הושפעו מהנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה וממאפייניהם האישיים של הנאשמים, כגון קיומו של עבר פלילי, הבעת חרטה והכאה על חטא, קיומו או היעדרו של הליך טיפולי-שיקומי, וכיוצא באלה.
29. לפסקי דין המייצגים את מדיניות הענישה שלעיל, ובעיקר ככל שהדברים נוגעים לרף התחתון של מתחם העונש ההולם, ראו למשל: ת"פ (מחוזי-ים) 18225-05-19 מדינת ישראל נ' דמלוו דוד נגוסה (פורסם בנבו, 13.11.2019); ת"פ (שלום רח') 58525-03-18 מדינת ישראל נ' חן אברהם (פורסם בנבו, 27.01.2020); ת"פ (שלום רמ') 24501-11-19 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 21.04.2020); ת"פ (שלום ראשל"צ) 20719-03-18 מדינת ישראל נ' שמואל אבבו (פורסם בנבו, 15.07.2019); ת"פ (שלום ראשל"צ) 43163-02-18 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 12.12.2018); ת"פ (שלום ת"א) 39062-12-15 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 18.06.2018); ת"פ (שלום באר שבע) 47276-11-15 מדינת ישראל נ' ציון ווקנין, (07.06.2016).
30. אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, וזאת בשים לב להבחנות הנדרשות בין המקרים אשר נדונו שם לבין עניינו של הנאשם שלפניי. כך לדוגמא, בכל הנוגע לרע"פ 7413/14 אביהו דוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.11.2014) ולרע"פ 96/16 כפיר טמוזרטי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.01.2016), פסיקה אליה הפנתה המאשימה, מצאתי להעיר, כי אכן המדובר בפסיקה שעניינה עבירת איומים, ואולם עיון בה מגלה כי נקבעו שם מתחמי ענישה שראשיתם במאסר מותנה, כך שפסיקה זו אינה תומכת במתחם לו טענה המאשימה שראשיתו במספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. כך גם בכל הנוגע לפסיקה אליה הפנתה ההגנה, כדוגמת ת"פ (שלום ק"ג) 17407-12-14 מדינת ישראל נ' ירון חקמון (פורסם בנבו, 04.05.2016), שם דובר בהסדר טיעון סגור אף לעניין העונש, כך שישנו קושי מובנה להקיש ממנו לתיק שלפניי.

31. כללם של דברים, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ובשים לב לעובדה שהנאשם איים על בני משפחתו בצורה קונקרטית, מוחשית ובוטה בפני שוטר, ולאור כך שהמדובר ברצף של איומים, דומני כי קביעת מתחם עונש הולם שתחתיתו במאסר צופה פני עתיד לא תהלום נכונה את חומרת המעשים. אשר על כן, הריני קובעת כי **מתחם העונש ההולם ינוע במקרה הנדון בין חודשיים ועד ל- 7 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.**

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

32. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין. 33. לחומרה, נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם (**ת/1**) הכולל חמישה פרטי רישום, ובהם, שלוש הרשעות קודמות וכן שני רישומים פליליים (ללא הרשעה), בין השנים 2010-2019, במגוון עבירות ובהן איומים, הפרעה לשוטר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, תגרה והחזקת סם לצריכה עצמית, בגינם הלה נידון למגוון עונשים בדמות מאסרים מותנים, צו של"צ, צו מבחן, והתחייבות. עוד יצוין, כי הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2019, בגין עבירות של איומים, הפרעה לשוטר, הפרת הוראה חוקית ותקיפה סתם שנעברו על ידו ביום 24.10.2018, עת הלה שהה בתנאים מגבילים במסגרת התיק שלפני, בגינה הושטו עליו עונשים בדמות 8 חודשים מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס.

34. לקולה, בית המשפט מביא בחשבון את העובדה שהנאשם היה עצור בתיק זה כחודש מאחורי סורג ובריח, ובמשך תקופה לא מבוטלת נוספת היה נתון תחת תנאים מגבילים. ברי כי המעצר אינו "מקדמה על חשבון העונש", אולם לדידי היה בכך כדי להבהיר לו את החומרה שבמעשיו ולהרתיעו מלשוב ולבצע עבירות נוספות בעתיד, ואף ייתכן שניתן לשקול את הדברים במסגרת הנסיבה הקבועה בסעיף 40יא(3) לחוק העונשין.

35. כמו כן, יש לזקוף לזכותו של הנאשם כי הלה הביע חרטה על מעשיו, הודה במיוחס לו, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ואף ייתר את הצורך בהעדת השוטר. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ולמשפחתו ככל שיושת עליו עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך לו ולמשפחתו, ומבלי להתעלם מכך כי הוא הספיק לרצות בעברו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

36. זאת ועוד, בית המשפט מוצא להעניק משקל לעמדת גיטתו של הנאשם (מושא איומיו) - כפי שזו הובאה והובעה בתסקיר שירות המבחן מיום 03.09.2019, לפיה כיום היא אינה גרה בסמוך לנאשם (ללא קשר לאירוע שבמוקד כתב האישום); כי הנאשם מעולם לא איים עליה או על בעלה באופן ישיר; כי היא נפגשת מעת לעת עם הנאשם ללא אירועים חריגים תוך שהקשר ביניהם הינו חיובי; וכי היא איננה חוששת מפני הנאשם. ברי כי האינטרס שלה איננו האינטרס היחיד שצריך לעמוד לנגד עיניו של בית המשפט, ועדיין אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישורי חייה השונים (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלד ת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 **מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל**, (17.06.2012)); כן ראו דבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (מחוזי באר שבע) 2455-09-11 **פלוראה נ' מדינת ישראל**, (07.12.2011), שם צוין (בדעת רוב) כי **"כאשר עסקין בעבירות שנעברו בתוך משפחת הנאשם לעולם תעמוד בפנינו טובת המשפחה ובני המשפחה"**.

37. בנוסף לכך, נתתי דעתי לאמור בתסקירי שירות המבחן. וכך, מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 03.09.2019, התרשם השירות, כי הנאשם זקוק לסיוע טיפולי, בשל קשייו הניכרים בשליטה על דחפיו, היותו מצוי בדחיסה רגשית מתמשכת, ובשל כך שהוא נעדר כלים להתמודדות עם רגשותיו השליליים. כן התרשם שירות המבחן כי בעתות של הצפה רגשית, הנאשם נוטה למצוא נחמה בטיפה המרה ולהגיב באופן תוקפני כלפי הזולת. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מגלה מוטיבציה לניהול אורח חיים יצרני ומסתגל, ומבטא מוטיבציה ראשונית להשתלב בהליך טיפולי.

38. עם זאת, בתסקירו המסכם של שירות המבחן מיום 09.01.2020, עדכן שירות המבחן כי על אף מאמצי שירות המבחן לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית בה יוכל לעבור תהליך של התבוננות עצמית, חיבור רגשי, ובחינת אלטרנטיבות התנהגותיות אדפטיביות במצבי חיים שונים, הנאשם לא הגיע לארבעה מפגשים שנקבעו בעניינו, חרף הצהרותיו המילוליות. שירות המבחן התרשם כי הלכה למעשה, הנאשם אינו מצליח להירתם להליך טיפולי, לעמוד במחויבות הרגשית הנדרשת ממשותף בקבוצה ולהגיע למפגשים באופן רצוף וסדור. למען שלמות התמונה יצוין, כי שירות המבחן ציין בתסקירו כי בשל חקירה התלויה כנגד הנאשם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, ובשל השימוש שעשה הנאשם בעברו בסמים, הלה זומן על ידי שירות המבחן לשלוש בדיקות לגילוי שרידי סם, תוך ששתיים מהבדיקות שמסר נמצאו נקיות מסמים, ואילו לבדיקה השלישית הנאשם לא טרח להגיע. בשולי עניין זה אעיר כי לא מצאתי להעניק להתייחסות שירות המבחן לחקירה העומדת כנגד הנאשם כל משקל, שכן התייחסות שירות המבחן לכך הייתה לאקונית וכללית, מה גם שאף המאשימה נמנעה מלהתייחס לעניין זה בטיעוניה לעונש (ראו והשוו, רע"פ 1021/07 פלוני נ' מדינת ישראל, סג(3) 391 (2009)).
39. יחד עם כל האמור, שירות המבחן סבר כי ענישה מוחשית עלולה להוות גורם רגרסיבי בתפקודו של הנאשם, ועלולה לבסס אצלו דפוסים שליליים על רקע חשיפה נוספת לחברה שולית, תוך שהדבר יפגע ביכולותיו של הנאשם להמשיך בעבודתו ולדאוג לצורכי משפחתו, דבר העלול להגדיל את הסיכון להתנהלות פורצת חוק מצדו ושימוש לרעה בחומרים משני תודעה. כן התרשם שירות המבחן כי ההליכים המשפטיים שנקטו כנגד הנאשם, מהווים עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות מפני הישנות עבירות בעתיד. נוכח כל האמור המליץ שירות המבחן על השתתפות הענישה שפורטה בראשית הדברים.
40. בסיכומה של נקודה זו ייאמר, כי בסופו של יום הנאשם סרב ליטול חלק בהליכים שיקומיים, כך שאותו מוקד בעייתי וקווי אישיותו ותפיסת עולמו שעמדו ברקע לביצוע העבירה לא אוינו. יוצא אפוא, כי הגם אם יתכן כי הנאשם נגמל בכוחות עצמו מהתלות באלכוהול, אזי, למרבה הצער- הדף הנאשם את היד שהושטה לו על ידי שירות המבחן חרף הנזקקות הטיפולית שעלתה בעניינו, בכל הנוגע לקשיי הניכרים בשליטה על דחפיו בהעדר כלים להתמודדות עם רגשותיו השליליים-ומשכך, ובהיעדר הליך טיפולי או שיקומי של ממש, הרי עודנו מקנן החשש שמא הלה יחזור לעבור עבירות מתחום האלימות (ולו המילוליות).
41. כאן גם יצוין, כי לא התעלמתי מהמלצתו של שירות המבחן יחד עם זאת, כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981); בע"פ 1472/15 שי שעשוע נ' מדינת ישראל, (17.05.2015); ברע"פ 7389/13 נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל, (17.12.2013); ברע"פ 5212/13 שמעון נ' מדינת ישראל, (29.08.2013)). גם לגופו של עניין, אומר בזהירות הנדרשת, כי המלצתו של שירות המבחן איננה עולה בקנה אחד עם האמור בגוף התסקירים (כשהדברים אמורים כמובן מבלי שבית המשפט ישים עצמו בנעליו של שירות המבחן, וברי כי השירות סוברני לבוא בכל המלצה עונשית שהוא ימצא לנכון).
42. עם זאת, וכידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משותף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 דויד פרלמן נ' מדינת ישראל, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 חמיס נ' מדינת ישראל, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 גרניק נ' מדינת ישראל, (20.11.2013)).
43. והרי שבמקרה שלפניי, עסקינן בנאשם שמאז ביצע את העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו במובן זה שהשתלב בשוק העבודה והתעסוקה. עם זאת, וכאמור, הנאשם לא נמנע מלשוב ולבצע עבירות ולא השכיל לנצל בצורה מיטבית את ההליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן כך שלא ניתן לומר כי שיקומו, יצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש שקבעתי לעיל. ברוח הדברים האמורים יצוין, כי אף אם הייתי קובעת שהנאשם השתקם

בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולה ממתחמי הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב". הנה כי כן, על אף חשיבותו הניכרת, אינטרס השיקום איננו בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ראו והשוו ע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, 16.09.2015); ורע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, (24.05.2016)).

44. כידוע, יש לנקוט בזירות בכל הנוגע לסטייה ממתחמי הענישה בשל נימוקי שיקום ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותיו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, וכי רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל - לסטות ממתחם העונש ההולם (ראו והשוו, ע"פ 1229/19 יפתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל, (01.07.2019)). הנה כי כן, ובסופו של יום, לא מצאתי כאמור, כי בעניינו של הנאשם מתקיימים אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם אשר נקבע על-ידי.

45. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, יחד עם זאת, כפי שצוין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיווידואלית. במקרה הנדון, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, הגם אם לא בלי התלבטות, ובייחוד בשים לב לכך שעסקין בנאשם שהודה בביצוע העבירה; לנוכח גילו הצעיר באופן יחסי; עמדת מושא האיומים; והאמור בתסקירי שירות המבחן - מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו ולהשית עליו הענישה המצויה ברף הנמוך של המתחם אשר נקבע על-ידי. אם כי, מצאתי להבהיר לנאשם, כי אם חלילה ישוב לסורו ויעז לנקוט שוב באיומים כלפי בני משפחתו או כלפי כל אדם אחר, כי אז נדמה שלא יהיה עוד מקום להתחשב שוב פעם במצבו ובכל יתר המאפיינים שעל פניו ניתן לשקול לקולה, מה שעלול להוביל בסופו של יום לענישה מחמירה. מן הראוי שידיעה זו תרחף מעל ראשו כל העת, ואם הפנמתו בדבר חומרת מעשיו לא תביא לידי כך שהוא יימנע מביצוע עבירות נוספות, אולי אימת הדין תעשה כן. 44. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 75 ימים מאסר שירוצו בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 26.02.2020, הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 21.12.2020, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה. העבודות תבוצענה חמשה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, בעמותת יחדיו שער הנגב, בכתובת קריית חינוך שער הנגב, שדרות, והכול אלא אם הממונה יקבע אחרת.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת איומים.

ג. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה. היתרה תושב למפקיד/ה.

ד. הנאשם יצהיר על התחייבות על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירת איומים לתקופה של 3 שנים מהיום.

מורה על השמדת המוצגים - דיסקים, וזאת בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' אב תש"פ, 26 יולי 2020, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע עבירת איומים. הובהר לי כי ככל שאבצע עבירת איומים במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 5000 ₪ במזומן.

החלטה

נרשמה לפניי התחייבות הנאשם כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום ה' אב תש"פ, 26/07/2020 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא